

Arrest

nr. 86 784 van 4 september 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 18 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. VANDEVOORDE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Sunamganj (Bangladesh). U zou betrokken geweest zijn bij de Bangladesh Nationalist Party ("BNP") vanaf 2002. In 2005 zou u lid geworden zijn en zou u coördinator geworden zijn van de "BNP". U zou posters opgehangen hebben en de communicatie verzorgd hebben voor de partij. Op 5 januari 2007 zou er een meeting geweest zijn van de "BNP". U was daarbij niet aanwezig. S. C. {...}, een lid van de 'Awami-League' zou gewond geraakt zijn en de volgende dag overleden zijn. Op 7 januari 2007 zou er een valse moordzaak tegen u ingediend zijn door de vader van S. C. {...}. Op 15 januari 2007 zou u Bangladesh verlaten hebben. Via India zou u naar Afghanistan (Kaboel) gereisd hebben met het vliegtuig. U verbleef daar vijftien tot twintig dagen. Over de weg reisde u naar Iran en vervolgens naar Turkije. U zou twaalf tot dertien maanden in Turkije hebben verbleven. U zou naar Griekenland gereisd hebben en er een jaar verbleven hebben. U zou asiel hebben aangevraagd in Griekenland. Na een jaar

reisde u naar Turkije en na een jaar zou u teruggekeerd zijn naar Griekenland. U vreesde uitgewezen te worden. Vanuit Griekenland zou u per boot naar Italië gereisd zijn. Van Italië zou u per vrachtwagen naar België hebben gereisd. U diende in België op 8 februari 2011 een asielaanvraag in.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: een originele geboorteakte met vertaling, een origineel nationaliteitscertificaat met vertaling, een originele partijbrief, een originele brief van uw vader, een originele lijst van medicijnen die uw vader moet innemen, een originele overlijdensakte van S. C. {...}, originele documenten aangaande uw asielaanvraag in Griekenland, gecertificeerde kopieën van juridische documenten aangaande uw moordzaak, een originele verklaring van uw neef en twee enveloppen.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiäre Bescherming, aannemelijk te maken en dit omwille van volgende redenen.

Het CGVS hecht geen geloof aan uw beweerd politiek lidmaatschap van de "BNP" omwille van volgende redenen. Zo is het merkwaardig dat u lid werd in 2005 van de "BNP" en in 2005 reeds coördinator werd voor de "BNP" (zie gehoorverslag CGVS p.6). U kon ook niet spontaan enkele concrete voorbeelden aangeven wat uw functie als coördinator inhield (zie gehoorverslag CGVS p.6). Hoewel u stelde dat u lid werd van de "BNP" omdat u de principes kent én goed vindt, is het bevreemdend dat u weinig tot geen concrete standpunten van de "BNP" kunt aangeven (zie gehoorverslag CGVS p.7). U kon ook geen politieke standpunten aangeven van de "BNP" die verschillen van andere politieke partijen in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS p.7). Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw politiek profiel. Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan het beweerde feit dat u omwille van uw politieke activiteiten vervolgd zou worden in Bangladesh (zie gehoorverslag CGVS p.13). Aan uw partijbrief (zie document 3, groene map) kan geen geloof worden gehecht aangezien documenten gepaard moeten gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in uw geval niet zo is.

Vervolgens beweerde u dat er sinds 7 januari 2007 een valse moordzaak tegen u lopende is (zie gehoorverslag CGVS p.12). Hoewel u een aantal elementen kan aangeven over de rechtszaak is het opmerkelijk dat u bepaalde evidente elementen zoals de naam van de rechter, namen van getuigen of een overzicht van de hoorzittingen niet kon vertellen (zie gehoorverslag CGVS p.12, p.13 en p.16). Dit is opvallend aangezien u de documenten beweerde gelezen te hebben (zie gehoorverslag CGVS p.12). Ter staving van de beweerde rechtszaak legde u een aantal juridische documenten (arrestatiebevel, "FIR", lijst met getuigen en een beschrijving van de zaak) neer (zie document 7, groene map en zie gehoorverslag CGVS p.9 en p.10). Hierbij dient opgemerkt te worden dat nergens op deze juridische documenten stempels aanwezig zijn van de rechtbank. Een stempel van de 'Notary Public' heeft geen enkele waarde. Nochtans uit informatie die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat er altijd wordt verwezen naar de 'Evidence Act' van 1872 (zie document 2, blauwe map). Dit is in uw juridische documenten niet het geval. Het CGVS voegt hier nog aan toe dat het in Bangladesh eenvoudig is om aan vervalste documenten te geraken (zie document 1, blauwe map). U legde geen 'order sheet' neer, u wist niet wat dit is (zie gehoorverslag CGVS p.13). Een 'order sheet' is echter het belangrijkste document in een juridische procedure (zie document 3, blauwe map). U beweerde een advocaat te hebben (zie gehoorverslag CGVS p.12). Het is dan ook niet aannemelijk dat hij u dit belangrijke document niet zou hebben bezorgd. Dit draagt bij aan het ongeloofwaardige en frauduleuze karakter van de voorgelegde juridische documenten. U legde ook een verklaring neer van uw neef ter staving van de beweerde moordzaak (zie document 8, groene map). In de verklaring herhaalt uw neef gewoon uw beweringen. Dit is opvallend aangezien zijn verklaring dateert van 7 juni 2011, vier jaar na de beweerde feiten. Er mag en kan verwacht worden dat uw neef mogelijks een huidige stand van zaken geeft op het moment van opstellen. Bovendien was uw neef geen ooggetuige. De verklaring heeft dan ook geen enkele waarde. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan de voorgelegde documenten. Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht aan de beweerde rechtszaak. Het CGVS merkt op dat u geen enkele Bengaalse identiteitsdocumenten met foto neerlegde. U legde een geboorteakte zonder foto neer (zie document 1, groene map). Ook uw nationaliteitscertificaat bevat geen foto (zie document 2, groene map). Het CGVS kan dan ook niet nagaan of het hier wel degelijk uw eigen geboorteakte en nationaliteitscertificaat betreft en dat het om uw persoon gaat. U zou nochtans met uw eigen paspoort hebben gereisd naar Afghanistan (zie gehoorverslag CGVS p.9). U legde het paspoort niet voor. Het is ook opmerkelijk dat uw nationaliteitscertificaat dd. 18 januari 2011 staat vermeld dat u nooit betrokken was bij activiteiten tegen de samenleving en de maatschappij (zie document 2, groene map). Dit is bevreemdend gezien dit een officieel document is en gezien er een moordzaak tegen u lopende zou zijn sinds 7 januari 2007 (zie gehoorverslag CGVS p.12).

Aldus kon u uw asielrelaas niet aannemelijk maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor u zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van uw asielrelaas teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in die de toekenning van een Subsidiäre Beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen. De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. De overlijdensakte van C. {...} toont niet aan in welke omstandigheden zij is overleden en is dus geenszins een bewijs van uw asielrelaas (zie document 6, groene map). De brief en de lijst met medicijnen (document 4 en 5, groene map) van uw vader voegen niets wezenlijks toe aan uw asielaanvraag. De twee enveloppen kunnen zondermeer aanvaard worden. Uw documenten betreffende uw asielaanvraag in Griekenland vertonen wel een foto maar dit is geen bewijs van identiteit (zie document 9, groene map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht, als algemeen rechtsbeginsel en in het bijzonder als beginsel van behoorlijk bestuur zoals opgelegd door de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Na een theoretisch betoog gaat verzoeker in op de concrete motieven van de bestreden beslissing en stelt vooreerst met betrekking tot de vastgestelde tegenstrijdigheden dat het inderdaad correct is dat zijn kennis over de BNP eerder beperkt is maar dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorbijgaat aan het feit dat zijn werkzaamheden binnen de partij uiterst beperkt waren en niet verder gingen dan het assisteren bij praktische activiteiten zodat het normaal is dat zijn concrete kennis over politieke standpunten en werking van de BNP beperkt is. Deze beperkte kennis, in combinatie met stress voor het gehoor, het ingebakken wantrouwen ten aanzien van de overheid en de opgelopen trauma's in zijn land van oorsprong zorgen ervoor dat verzoeker warrige en op bepaalde punten tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn werkzaamheden voor de BNP.

Met betrekking tot het motief aangaande de valse klacht wegens moord betoogt verzoeker dat hij beschikt over een beperkte opleiding en niet vertrouwd is met het taalgebruik en de technische complexiteit van juridische documenten. Verder gaat het Commissariaat-generaal er volgens verzoeker aan voorbij dat hij niet over de financiële middelen beschikt om vanuit België via een advocaat in Bangladesh gedetailleerde informatie te bekomen over de procedure die tegen hem loopt, en dat alle informatie wordt aangereikt door een persoon die evenmin juridisch geschoold is zodat het volkomen begrijpelijk is dat verzoeker over slechts zeer beperkte en onvolledige informatie beschikt over de procedure. Volgens verzoeker kan hieruit niet worden afgeleid dat zijn asielrelaas ondoorleefd en ongeloofwaardig zou zijn, aangezien dit afhangt van het feitelijk onderzoek van de onderliggende problemen van verzoeker in het land van oorsprong, en losstaat van de kennis van verzoeker over de neergelegde juridische documenten, dit terwijl het Commissariaat-generaal enkel voortgaat op de kennis van verzoeker hieromtrent.

Verzoeker betoogt nog dat hij alle redelijke inspanningen heeft gedaan om documenten aan te brengen ter ondersteuning van zijn asielrelaas. Verzoeker meent dat zijn asielrelaas in geheel bekeken coherent en plausibel is en overeenstemt met de feiten die welbekend zijn in Bangladesh. Derhalve is het niet up-to-date zijn van alle schriftelijke stukken van zijn dossier geen valabel argument om de asielaanvraag te verwerpen. Het gegeven dat het Commissariaat-generaal in de praktijk vaak in aanraking komt met valse stukken betekent niet dat men op die grond de asielaanvraag van verzoeker kan afwijzen, temeer daar de door hem neergelegde stukken niet met gebreken zijn behept die wijzen op vervalsing.

2.2. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3. Vooreerst wijst de Raad erop dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel rust bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat verzoeker verklaarde sinds 2002 betrokken te zijn bij BNP en sinds 2005 lid en coördinator te zijn geweest bij BNP (administratief dossier, stuk 3, gehoorverslag CGVS, p. 6). Zelfs indien zijn werkzaamheden voor de partij beperkt waren, kan alleszins van verzoeker, die bewust kiest voor een bepaalde partij en daar een functie uitoefent, verwacht worden dat hij de belangrijkste ideologische principes van deze partij kan weergeven alsook duidelijk kan toelichten wat zijn rol binnen de partij was, waar verzoeker evenwel in gebreke bleef. Deze vaststellingen doen de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht besluiten dat verzoeker zijn politiek profiel niet aannemelijk heeft gemaakt.

Op elke kandidaat-vluchteling rust de verplichting om in elke fase van het onderzoek zijn asielaanvraag zo correct en volledig mogelijk te vertellen. Van een kandidaat-vluchteling mag verwacht worden dat deze zelf, zonder daarom te zijn gevraagd, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft in elke fase van het onderzoek. De beslissing van een persoon om zijn land te verlaten is dermate fundamenteel en ingrijpend dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig en coherent verhaal te vertellen. Het argument dat verzoeker stress had en een ingebakken wantrouwen heeft doet geen afbreuk aan deze plicht (RvS 5 januari 2007, nr. 166.377). Elk gehoorgesprek brengt overigens emoties en stress met zich mee. Hiermee wordt door de ondervrager terdege rekening gehouden. Bovendien is in deze geen objectief gegeven voorhanden dat stress verzoeker verhinderd zou hebben zijn asielaanvraag volledig en juist te vertellen.

Waar verzoeker beweert dat de door verwerende partij vastgestelde onaannemelijkheden te verklaren zijn door de door hem opgelopen trauma's stelt de Raad vast dat verzoeker deze blote bewering niet ondersteunt met een psychologisch of medisch attest waaruit blijkt dat zijn cognitief geheugen is aangetast waardoor het hem onmogelijk zou zijn een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. Verzoeker legt desbetreffend geen enkel bewijs voor.

2.5. Het argument van verzoeker dat hij beschikt over een beperkte opleiding, en niet vertrouwd is met juridische documenten, kan de Raad geenszins beschouwen als een afdoende verantwoording waarom verzoeker op essentiële vragen zoals de naam van de rechter, namen van getuigen of een overzicht van de hoorzittingen, het antwoord moet schuldig blijven, en dit zeker in het licht van verzoekers verklaring dat hij de documenten heeft gelezen. Ook weet verzoeker niet wat een order sheet is, dit terwijl dit het belangrijkste document is in een juridische procedure blijkens de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en dat is toegevoegd aan het administratief dossier. Zelfs van een laag geschoold persoon mag verwacht worden dat hij van deze zaken kennis heeft. Immers betreffen deze elementen een aspect dat geenszins gespecialiseerde kennis vereist. Het argument dat hij financieel niet bij machte is om een advocaat in Bangladesh in te huren om via hem informatie te krijgen kan aan voorgaande vaststelling bijgevolg geen afbreuk doen. Bovendien blijkt dat verzoeker verklaarde tijdens het gehoor bij het CGVS dat hij een advocaat had die naar de rechtbank ging (administratief dossier, stuk 3, gehoorverslag CGVS, p. 13) zodat de Raad niet inziet dat verzoeker, die stelt dat zijn advocaat hem een kopie gegeven heeft van de juridische documenten (administratief dossier, stuk 3, gehoorverslag CGVS, p. 13), niet via deze advocaat nadere toelichting zou kunnen gekregen hebben met betrekking tot de juridische documenten. De vastgestelde verregaande onwetendheid van verzoeker inzake de valse klacht wegens moord tegen hem, hetgeen een kernelement van zijn asielaanvraag betreft, doet terecht afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen.

Verzoeker betoogt dat de documenten niet behept zijn met gebreken die wijzen op vervalsing doch gaat hiermee voorbij aan de concrete motivering waar gesteld wordt: *“Ter staving van de beweerde rechtszaak legde u een aantal juridische documenten (arrestatiebevel, “FIR”, lijst met getuigen en een beschrijving van de zaak) neer (zie document 7, groene map en zie gehoorverslag CGVS p.9 en p.10). Hierbij dient opgemerkt te worden dat nergens op deze juridische documenten stempels aanwezig zijn van de rechtbank. Een stempel van de ‘Notary Public’ heeft geen enkele waarde. Nochtans uit informatie die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat er altijd wordt verwezen naar de ‘Evidence Act’ van 1872 (zie document 2, blauwe map). Dit is in uw juridische documenten niet het geval. Het CGVS voegt hier nog aan toe dat het in Bangladesh eenvoudig is om aan vervalste documenten te geraken (zie document 1, blauwe map). U legde geen ‘order sheet’ neer, u wist niet wat dit is (zie gehoorverslag CGVS p.13). Een ‘order sheet’ is echter het belangrijkste document in een juridische procedure (zie document 3, blauwe map). U beweerde een advocaat te hebben (zie gehoorverslag CGVS p.12). Het is dan ook niet aannemelijk dat hij u dit belangrijke document niet zou hebben bezorgd. Dit draagt bij aan het ongeloofwaardige en frauduleuze karakter van de voorgelegde juridische documenten.”* Inderdaad blijkt uit *“Antwoorddocument BGD 2012-004w wet betreffende de certified copy”* van Cedoca dat toegevoegd is aan het administratief dossier dat in certified copies op de laatste bladzijde wordt verwezen naar de ‘Evidence Act’ van 1872, zodat de commissaris-generaal aan de hand van deze objectieve informatie terecht besluit dat de voorgelegde documenten frauduleus zijn. Het motief dat in Bangladesh vervalste documenten veelvuldig voorkomen moet mede in het licht van voorgaand motief gelezen worden. De Raad wijst er dienaangaande op dat moet rekening gehouden worden met het geheel van de in de bestreden beslissing opgenomen motieven. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere elementen voldoende draagkrachtig zijn. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten tot de ongegrondheid van de asielaanvraag.

Ook met betrekking tot de overige door verzoeker voorgelegde documenten heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen omstandig gemotiveerd waarom deze niet kunnen bijdragen tot de geloofwaardigheid van het asielaanvraag. Met zijn betoog dat hij alle mogelijke inspanningen heeft geleverd om documenten aan te brengen, gaat verzoeker voorbij aan deze concrete motieven en slaagt hij er aldus niet in hieraan afbreuk te doen. De Raad leest voorts nergens in de bestreden beslissing dat het *“niet up-to-date zijn van alle schriftelijke stukken”* een motief is om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het asielaanvraag zodat deze kritiek grondslag mist.

Verzoekers vage en onaannemelijke verklaringen met betrekking tot de kern van zijn asielaanvraag verhinderen nog enig geloof te hechten aan zijn bewering zijn land te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging. Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielaanvraag, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag.

2.6. Verder benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte

feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de uitgebreide landeninformatie en het gehoorverslag van verzoeker en dat hij tijdens het gehoor de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Het zorgvuldigheidsbeginsel is derhalve niet geschonden.

Het eerste middel is ongegrond.

2.7. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker verwijst naar zijn asielrelaas en betoogt dat hij op grond hiervan in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus.

2.8. Verzoeker heeft zijn asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

Het tweede middel is ongegrond.

2.9. De Raad is van oordeel dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven, die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoeker noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden weerhouden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend en twaalf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. S. TRICOT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. TRICOT

S. DE MUYLDER